

รายงานผลการเข้าร่วมฟังโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
การออกแบบการเรียนรู้การสอนสำหรับผลิตชุดวิชา
ในระบบการศึกษาทางไกล
ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

จัดโดย

สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ณ ห้อง 1607 ชั้น 6 อาคารบริหาร
วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556

ผู้จัดทำ

รองศาสตราจารย์ศุภณี
รองศาสตราจารย์สุณี

เรียบเลศหิรัญ
ภูสีม่วง

รายงานผลการเข้าร่วมฟังโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การออกแบบการเรียนการสอนสำหรับ ผลิตชุดวิชาในระบบการศึกษาทางไกลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

1. ผู้ร่วมรายงาน

ชื่อ ศุภณีย์

นามสกุล เรียบเลิศศิริณ

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์

ชื่อ สุณิ

นามสกุล ภูสีม่วง

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์

เข้าร่วมฟัง โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การออกแบบการเรียนการสอนสำหรับผลิตชุดวิชาในระบบการศึกษาทางไกลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สถานที่ ณ ห้อง 1607 อาคารบริหาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2556

ถึงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

รวมระยะเวลา ครึ่งวัน

จำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด 30 คน

2. รายละเอียดเกี่ยวกับการไปฝึกอบรม ดูงาน ประชุม และสัมมนา

โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การออกแบบการเรียนการสอนสำหรับผลิตชุดวิชาในระบบการศึกษาทางไกลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

โดยวิทยากร 1) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา

2) รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวรธีรานนท์

3) รองศาสตราจารย์ ดร.สุกมาส อังศุโชติ

และกรณีศึกษาที่อาจารย์จากสาขาวิชาต่างๆ ได้ทดลองออกแบบฯ ในชุดวิชาที่รับผิดชอบและนำมาแลกเปลี่ยนกันตามลำดับ ดังนี้

ชุดวิชาของสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์

1. อาจารย์ ดร. เรณูการ์ ทองคำรอด

ใช้กรณีชุดวิชา 51713 การจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์ทางการพยาบาล

2. รองศาสตราจารย์ ดร. สมใจ พิทักษ์เดชามล

ใช้กรณีชุดวิชา 51712 สัมมนาประเด็นและแนวโน้มการบริหารการพยาบาล (ระดับปริญญาโท)

ชุดวิชาของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

3. อาจารย์พวงผกา ตันกิจจานนท์

ใช้กรณีชุดวิชา 55312 ประสพการณ์วิชาชีพการแพทย์แผนไทย

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

ใช้กรณีชุดวิชา 51709 การบริหารระบบบริการการพยาบาล

ชุดวิชาของสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

5. รองศาสตราจารย์วรรณี ชลนภาสถิต

ใช้กรณีชุดวิชา 32329 การบัญชีขั้นกลางและการบัญชีขั้นสูงสำหรับการเงิน

6. รองศาสตราจารย์ธัญญ์ศรี วรรณวัฒน

ใช้กรณีชุดวิชา 30208 การบัญชีการเงินและการบัญชีเพื่อการจัดการ (ระดับปริญญาตรี)

7. รองศาสตราจารย์สุนา สุทธิเกียรติ

ใช้กรณีชุดวิชา 32483 สัมมนาการบัญชีการเงิน และสัมมนาการบัญชีบริหาร

8. รองศาสตราจารย์ ดร. ทิพวรรณ บุญเพิ่ม

ใช้กรณีชุดวิชา 31406 ประสบการณ์วิชาชีพการจัดการงานก่อสร้าง

ชุดวิชาของสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

9. รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลย์ นิลวิเศษ

ใช้กรณีชุดวิชา 91726 องค์การเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการเกษตร

วิทยากร ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

1) การพัฒนาผลการเรียนรู้ ความรับผิดชอบหลักและรอง กระจายลงสู่หน่วยนั้นในรูปแบบ CUR MAP นั้น วิทยากรเห็นว่า ทุกหน่วยไม่จำเป็นต้องมีทุกด้าน แต่ได้แนะนำให้กระจายไปทุกหน่วย ไม่เห็นด้วยว่าทุกหน่วยต้องรับผิดชอบความรู้และทักษะครบทั้ง 5 ข้อ หรือครบทุกข้อ

2) ใช้คำสำคัญ ไม่แนะนำให้ใช้คำว่าบูรณาการ เน้นการวิเคราะห์ ใช้เทคโนโลยี มสธ. เน้นการใช้เทคโนโลยี แม้ในเรื่อง คุณธรรม จริยธรรม ก็ใช้ผ่านสื่อ

3) ในกรณีฝึกฯ เป็นเรื่องการมีปฏิสัมพันธ์ อาจประเมินด้วยวิธีทางไกล โดยใช้วิธีสุ่มสอบถาม

4) ได้ชี้แจงว่า มคอ.2 อาจไม่มี แต่ มคอ. 3 มีเกินได้ แล้วจึงนำไปปรับปรุง มคอ. 2 ได้ เมื่อปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอเป็นปรับเล็กน้อยประเด็นแก้ไขที่สำคัญ แต่ทำไม่ครบตาม มคอ. 2 ไม่ได้ และการทำ มคอ. 3 ต้องสอดคล้องกับ มคอ. 5 ที่ระบุว่าจะทำอะไรและแผนการสอนที่ออกแบบไว้ด้วย ผลจาก มคอ.5 สามารถนำไปปรับแก้ มคอ.2 ได้

5) การใส่กลยุทธ์ วิธีการสอน การประเมินผลใด ๆ ใน มคอ. 3 ต้องมั่นใจว่าทำได้ หากแต่ไม่ได้ใส่ไว้ก่อน แต่ระหว่างการสอนมีการปรับเพิ่ม ก็สามารถทำได้ สามารถระบุหรือบันทึกไว้ใน มคอ. 5 เพื่อนำไปปรับ มคอ. 3 ในภาคต่อไปได้ แต่ขอควรระวังว่า ถ้าใส่ แล้วทำไม่ได้ จะส่งผลให้ประเมินไม่ผ่าน มีโอกาสที่ต้องปิดหลักสูตร

6) การเขียนวัตถุประสงค์ที่ปรับใหม่ ให้รวบเขียนประเด็นที่ตรงกับมาตรฐานแต่ละข้อให้อยู่ในข้อเดียวกัน และสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ข้อ ทักษะแต่ละด้าน ต้องกำหนดตัวชี้วัดและรูปแบบการวัดผล เช่น การเป็นแบบอย่างที่ดี มีตัวชี้วัดคืออะไร เพื่อให้วัดได้

7) สำหรับมาตรฐานข้อ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้เขียนเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ จรรยาบรรณการวิจัย ควรเขียนรวมกันให้กระชับและรวมอยู่ในข้อเดียวกัน

8) สำหรับมาตรฐานข้อ 2 การเขียนวัตถุประสงค์ที่ปรับใหม่เกี่ยวกับด้านความรู้ ควรเขียนแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ใช้คำต่อไปนี้ อธิบาย ระบุ อภิปราย และให้ข้อสังเกตว่าการที่นักศึกษาได้ความรู้ อาจไม่ใช่ว่าได้ความรู้จากชุดวิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น ในกรณีชุดประสบการณ์หรือชุดที่มีสัมมนา แต่อาจเป็นความรู้ที่สะสมมาจากชุดวิชาต่างๆที่เรียนมาก่อนหน้า

9) สำหรับมาตรฐานข้อ 3 ด้านทักษะทางปัญญา ใช้คำว่า คิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงจากกรณีศึกษา

10) สำหรับมาตรฐานข้อ 4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ที่แสดงถึงการทำงานเป็นทีม ใช้คำว่า การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับผู้ช่วย กับทีมงาน มีความรับผิดชอบ ซึ่งต้องมีเกณฑ์ที่ผู้สอนกำหนดไว้

ก่อนเพื่อใช้ในการประเมิน ไม่แนะนำให้ใช้ ว่ามีทักษะความเป็นผู้นำ เพราะวัดยาก ควรใช้ว่า มีความเป็นผู้นำ แทนจะดีกว่า มีทักษะความเป็นผู้นำ ให้ใช้คำว่า มีความเป็นผู้นำ และใช้วิธีเขียนว่า การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เช่น ประสานงานได้ สื่อสารได้ เป็นต้น

11) สำหรับมาตรฐานข้อ 5 ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข แนะนำ ให้ใช้ว่าการใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นแทนการสืบค้นผ่านเทคโนโลยี โดยมีหลักการว่าเอา keyword ขึ้นเป็นประโยคนำก่อน สำหรับชุดวิชาการระดับบัณฑิตศึกษาที่ใช้สื่อ e-learning ประเมินไม่ยาก เพราะมี หลักฐานการโต้ตอบทาง e-Learning ชัดเจน แต่ชุดวิชาการระดับปริญญาตรีต้องหาวิธีประเมิน เช่น ใช้วิธีสุ่มถาม นักศึกษาจำนวน 10% แล้วดูผลประเมินว่าสื่อสารได้ในระดับดีมาก ดี หรือระดับต่ำกว่า แล้วคำนวณเป็น % เช่น หากผ่าน 75 % แสดงว่าประเมินผ่านทักษะข้อที่ 5 เป็นต้น เป็นต้น ทั้งนี้หาวิธีการออกแบบการประเมินที่ วัดได้ว่านักศึกษาได้ทำงานที่มอบหมายทุกคน หรือกำหนดให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มในระบบที่วัดผลได้-

12) แนะนำว่าชุดวิชาฝึกปฏิบัติ และสัมมนา มีทักษะหลายได้ที่สามารถกำหนดและประเมินได้ เช่น ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ อาจกำหนดให้เตรียมอะไรแล้ว ดำเนินการตาม ก็สามารถประเมินภาพรวมได้ สำหรับการประเมินรายบุคคล ก็อาจใช้การประเมินผ่านการสอบปลายภาคได้ และแนะนำวิธีเขียนว่า นำ ความรู้ไปปฏิบัติได้ แทนเขียนว่าการมีทักษะ

13) การเขียนวิธีการประเมินต้องระบุให้ชัดเจน เช่น ประเมินจากกรณีศึกษา การอภิปรายกลุ่ม แบบ สังเกต การฝึกปฏิบัติ แต่ต้องไม่เขียนว่าประเมินด้วยวิธีต่าง ๆ

14) เน้นว่า มสธ มีจุดเด่นตรงที่มีการสอนผ่านสื่อ จึงประเมินได้แบบทางไกลโดยผ่านสื่อได้ ทั้งนี้ต้อง ยอมรับว่าการประเมินอาจแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น

15) เขียนหรือออกแบบให้เห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างไร

16) ยกตัวอย่างจากชุดวิชา เกี่ยวกับการบัญชี เน้นที่การพัฒนาคนด้านความรู้ควบคู่คุณธรรมจริยธรรมได้ เช่น มีความซื่อสัตย์ต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ใช้กรณีศึกษาในเรื่องรักษาความลับของบริษัทหรือลูกค้าที่รับทำ บัญชีให้ ขณะเดียวกันไม่เป็นเครื่องมือให้บริษัทโกงภาษีจนรัฐเสียหาย จึงต้องหาวิธีประเมินเพื่อวัดความ ซื่อสัตย์และความรับผิดชอบด้านนี้

วิทยากร รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิศวรธีรานนท์ ได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

1) เห็นว่าระดับปริญญาโท ควรเริ่มมองภาพรวมว่าระดับปริญญาโทควรได้ความรู้ตามมาตรฐานการ เรียนรู้อะไรบ้าง จึงออกแบบให้เรียนชุดวิชาอะไรบ้าง และการทำวิจัยอยู่ในหลักสูตร มีกิจกรรมสัมมนาเสริม และสัมมนาเข้ม เช่น เน้นการทำวิจัยได้ ออกแบบการวิจัยได้

2) ควรกำหนดวิธีการประเมินให้ชัดเจน เช่น งานที่ทำในกิจกรรมสัมมนาแต่ละครั้งว่ามีอะไรบ้างและให้ เท่าไร

3) มสธ. มีระบบประเมินแบบ P:C:R ที่ดำเนินการอยู่แล้ว สามารถเพิ่มรายละเอียดเป็นสัดส่วนให้ สอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละหน่วยได้

วิทยากร รองศาสตราจารย์ ดร.สุภมาส อังศุโชติ ได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

- การประเมินควรเขียนให้ชัดเจน เช่น ระบุว่าประเมินจาก
 - การมีส่วนร่วมจากการสัมมนาเสริม สัมมนาเข้ม การฝึกปฏิบัติ
 - การปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อ on-line เช่น ผ่าน e-Learning

- คุณภาพของงานที่ส่ง เช่น รายงาน
- คะแนนเก็บ
- การสอบปลายภาค
- การเขียนวัตถุประสงค์ของการวัดในแผนการสอนประจำหน่วยและตอนให้ตรงกับมาตรฐานความรู้ที่กระจายสู่หน่วยการสอน เพื่อการวัดเนื้อหาอื่นๆ ให้ตรงกัน และกิจกรรมท้ายเรื่อง ไม่เน้นความรู้ด้านเดียว เน้นทักษะทางปัญญา และทักษะด้านอื่นๆ ด้วย
- การประเมินตนเองว่าทำได้ตลอด แต่จะต้องประเมินท้ายภาคหรือสอบไล่ ต้องผ่านจริง แสดงว่าการประเมินตนเองนั้นๆ ใช้วัดได้ตรงหรือไม่
- การประเมินผู้สอนต้องกำหนดรูปแบบการประเมินร้อยละ 100 จากการสอบอย่างเดียว ไม่แนะนำให้ทำ ต้องมีการประเมินผลจากรายงาน คุณธรรมจริยธรรม คุณธรรม และการอ้างอิง อื่นๆ เช่น ร้อยละ 30 เป็นต้น

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าร่วมสัมมนา

รองศาสตราจารย์อุษาวดี จันทรสนธิ

ได้แลกเปลี่ยนการดำเนินการวัดทักษะการทำงานเป็นทีมและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พยานหลักฐานที่ได้จากการประเมินจากการสอนในชุดวิชาระดับปริญญาโทผ่าน e-Learning โดยงานย่อย ๆ แนะนำให้ไปออกแบบอยู่ในแนวการศึกษา ให้งานสัมพันธ์กับเนื้อหาในหน่วย และเห็นประโยชน์จากการสัมมนาผ่าน e-Learning ว่าสามารถศึกษาพฤติกรรมการทำงานร่วมกันและทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ อาจารย์ได้ทำแบบประเมินตนเองให้นักศึกษาทำเพื่อประเมินประกอบรวมกับการประเมินของอาจารย์และสามารถเก็บหลักฐานได้ เน้นการกิจกรรมเป็นกลุ่ม เพื่อลดเวลาในการปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาเป็นรายบุคคล สำหรับการสัมมนาแบบเผชิญหน้า แนะนำให้มอบหมายงานและวัดผลจากงานหลัก ๆ เพราะสามารถทำได้สะดวกและเก็บหลักฐานได้ง่าย

รองศาสตราจารย์สมโภชน์ รติโอฬาร

ได้แลกเปลี่ยนว่าเป็นกังวลกับหลักสูตรปริญญาตรีที่รับผู้สมัครที่มีคุณวุฒิระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และหลักสูตรของสาขาเป็นหลักสูตรวิชาชีพ ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกรรมการวิชาชีพฯ ที่เน้นทักษะที่เกิดจากการฝึกจริง/ทำจริง ซึ่งควรเป็นชุดที่ต้องทำมคอ. 4 แต่ยังไม่ได้ทำ ทำแต่ มคอ. 3 เท่านั้น ในการคิดจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ จึงเกรงว่าการรับนักศึกษาแบบเปิดกว้างอาจถูกกรรมการวิชาชีพฯ ไม่รับรองได้ และเห็นว่าการฝึกฯ ของ มสธ. ไม่ใช่แบบที่ มคอ. 4 กำหนด เนื่องจาก มคอ. 4 เป็นการฝึกฯ ที่ไม่อิงการเรียน เป็นการฝึกอย่างเดียวนั่น เทียบได้กับสหกิจ ของมหาวิทยาลัยปิด วิทยาการ คือ รศ. สุจินต์ รับเรื่องเพื่อไปหาหรือเรื่องรูปแบบ มคอ. ที่ถูกต้องเหมาะสมต่อไป

รองศาสตราจารย์สุนา สุทธิเกียรติ

ได้แลกเปลี่ยนว่าหลักสูตรทางบัญชีได้ทำต้นแบบหลักสูตรบัญชีให้ดำเนินตามทั้งวิชาและคำอธิบายชุดวิชา เช่น ได้ชุดวิชา 32483 สัมมนาการบัญชีการเงิน และสัมมนาการบัญชีบริหาร ซึ่งเป็นการรวม 2 ชุดวิชาเข้าด้วยกัน และอาจารย์ในหลักสูตรได้ร่วมกันจัดทำกรณีศึกษาและกำหนดให้เลือกใช้กรณีศึกษาให้ครอบคลุมตามวิชาชีพบัญชี คือ ต้องมีครบทุกหมวดตามวิชาชีพบัญชี กล่าวคือ 5 กรณีศึกษาจึงครบถ้วน การประเมินผล

การเรียนรู้ โดยวิทยากร ส่งตรงเวลา ลอกกันใหม่ การนำเสนอมีการนำวิชาชีพบัญชีมาใช้หรือไม่ และการประเมินโดยนักศึกษาเกี่ยวกับวิชา วิทยากร และความรู้ที่ได้รับ เป็นต้น

รองศาสตราจารย์ ดร. ทิพวรรณ บัณยเพิ่ม

เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบของชุดวิชาประสบการณ์ฯ ซึ่งเป็นวิชาสุดท้ายต้องเติมเต็มความรับผิดชอบให้ครบถ้วนทุกประเด็นส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบหลัก มีความรับผิดชอบรองบางประเด็น

การกระจายความรับผิดชอบลงหน่วย ยังมีข้อสงสัย สำหรับหน่วยกลาง ควรรับผิดชอบในข้อใดบ้าง ได้แลกเปลี่ยนเฉพาะในหน่วยที่เขียนเองหรือสอนเอง ว่า เน้นวัดความรู้ตามมาตรฐานที่ 1 กิจกรรมที่มอบหมาย คือ ทำกิจกรรมท้ายเรื่อง ประเมินด้วยตนเองกับแนวตอบท้ายกิจกรรม

และเห็นว่าอาจเพิ่มกิจกรรมทำรายงาน เพื่อตอบมาตรฐานการเรียนรู้ในด้านอื่นๆเพิ่มเติมต่อไป สงสัย

รองศาสตราจารย์ ดร. พรชุลี นิลวิเศษ

แผนกระจายความรับผิดชอบมีทุกข้อ หากแต่เป็นการรับผิดชอบหลักและรอง ประเด็น การบูรณาการศาสตร์ของตนกับศาสตร์อื่นๆ ไม่สามารถลงได้ทุกหน่วย เนื่องจากเป็นชุดปริญญาโท จึงใช้การทำกิจกรรมประจำชุด น่าจะเป็นแนวทางที่ทำให้ครบทุกด้านตามแผนและวัดได้ เช่น การลงงานตามกำหนด ลอกเพื่อนหรือไม่ เป็นต้น การวัดทักษะทางปัญญา ใช้เนื้อหา กรณีศึกษา และงานที่ให้นักศึกษารวบรวมและประเมินความคิดรวบยอดโดยสรุปมาส่ง (อ่าน คิด ตอบ) การวิเคราะห์เรื่องที่กำหนด และให้แสดงว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรได้บ้าง การวิเคราะห์จากกรณีศึกษา อภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าประยุกต์ความรู้ทฤษฎีไปสู่การใช้ชีวิตประจำวันอย่างไร สำหรับทักษะการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ให้นักศึกษาทำ PowerPoint มานำเสนอ คั่นคว่ำเพิ่มเติมผ่านสารสนเทศที่มีอยู่ด้วย

วิทยากร รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวธีรานนท์ ได้ให้คำแนะนำ ดังนี้

- 1) ต้องมีการวัดให้ครบ 5 ด้าน
- 2) กิจกรรมท้ายเรื่อง ควรเขียนให้ชัด เช่น การไปศึกษา.....
- 3) กิจกรรมประจำชุด ควรเขียนให้ชัด เช่น การทำอะไรตอบอะไรในเรื่องผลการเรียนรู้ นอกจากการสรุป เช่น วิเคราะห์เปรียบเทียบ ให้เกิดทักษะกระบวนการคิดที่หลากหลายและลึกซึ้งมากขึ้น
- 4) ในกรณีนำกรณีศึกษามาใช้ในชุดประสบการณ์ฯ ซึ่งเป็นการขมวดท้ายหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องดี
- 5) พิจารณาผลการเรียนรู้ ต้องออกแบบกิจกรรมและวัดได้ เป็นแนวคิดย้อนหลัง
- 6) ในหมวด 4 ใช้หน่วยเขียน การปรับลดเพิ่มใน มคอ. 2 ถ้ากระทบมากก็ขอปรับเล็กไปที่ สกอ. แต่ถ้าทำเกินไม่มีปัญหา การปรับเนื้อหาอาจทำได้โดยไม่ปรับหลักสูตร
- 7) กลุ่มผลิตต้องร่วมพิจารณาการรับความรับผิดชอบมาตรฐานความรู้ รวมทั้ง คบช. ด้วยต้องร่วมพิจารณาด้วย
- 8) หน่วยกลาง ควรทำการออกแบบรูปแบบการสอนร่วมกันหรือไม่ ในความเห็นก็ควรทำร่วมกัน

วิทยากร ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อสรุปในช่วงท้าย ดังนี้

- 1) ในหนึ่งชุดวิชาควรมีครบ 5 มาตรฐาน แต่ในหน่วยอาจไม่ครบได้

- 2) ยกตัวอย่างของ อ.ธัญญรัตน์ ว่าทำตามแบบ สกอ. ซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่ถูกต้อง
- 3) เขียนกลยุทธ์ที่เน้นว่าให้ทำอะไร ไม่ใช่ศึกษาเอกสารการสอนอย่างเดียว
- 4) ในสาขาวิชาเดียวกัน ควรมีจำนวนข้อย่อยในแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้เหมือนกัน
- 5) เน้นอีกครั้งว่า มคอ.3 ต้องคิดก่อน และประเมินไปตามนั้น การประเมินจรรยาบรรณวิชาการ/วิชาชีพ เห็นว่าไม่ควรใช้ ควรกำหนดให้ชัดเจนเลยว่าให้ทำอะไร เช่น เรื่องหรือหน่วยคืออะไร ต้องสอนอย่างไร ใช้กิจกรรมและสื่อคืออะไร ต้องประเมินอย่างไร
- 6) มาตรฐานที่ 1 คือ ปฏิบัติจริยธรรม เช่น หาเพื่อน 5 คน กล่าวคือ ให้ทำให้ฝึกปฏิบัติจริยธรรมจริงๆ ประเมินได้หรือไม่ เช่น อาจประเมินไม่ได้ ใน มคอ. 5 ก็ให้ระบุว่าจะปรับอย่างไร
- 7) หากในแผนที่กระจายความรับผิดชอบ เช่น การอ่านด้วยตนเอง ใช้แบบประเมินตนเอง ว่าทำจริงหรือไม่ อาจารย์อาจสุ่มประเมินว่าทำจริงหรือไม่ได้ในลำดับต่อไป
- 8) การสอนผ่านกรณีศึกษา ต้องแสดงว่าเป็นความรู้ด้านใด ประเมินกรณีศึกษาต้องแสดงว่าประเมินอย่างไรให้ชัดเจน
- 9) การวิเคราะห์ ควรเป็นทักษะความรู้ที่เป็นความรับผิดชอบหลักของหลักสูตรทางบัญชี คือ เห็นว่าควรทำเพิ่ม เนื่องจากเป็นทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขที่ชัดเจน ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้เป็นระดับรอง

โดยมีเอกสารประกอบการประชุม ดังแนบ

— ๒ —

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 9 คน

18. รองศาสตราจารย์ ดร.สนใจ พุฒาภิวัตน์
19. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญทิพย์ สิริวัตร
20. รองศาสตราจารย์ ดร.บุศดา พุฒศรี
21. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ณิชา คงมณี ชื่นมณี
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ น้อยพันธ์
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ชื่นเกษมสุข
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ มุขศาสตร์
25. อาจารย์ ดร.ณัฏฐา จิตต์การุณ
26. อาจารย์ผู้ช่วย ภาวธนากร

คณะทำงานพิจารณาแนวทางกำหนดกลยุทธ์การเรียนการสอนตามแบบ มคอ. 3

1. รองศาสตราจารย์สุชาติ ชื่นมณี
2. รองศาสตราจารย์สำรวม กะลาบุต
3. รองศาสตราจารย์สุภา สุขชัยภักดิ์
4. รองศาสตราจารย์สมโภช มีโสม
5. รองศาสตราจารย์สุภาณี ดิเรกศิริ
6. รองศาสตราจารย์วันวิมล เกษมรัตน์
7. อาจารย์ ดร.วรัญช์ ไชยทอง
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชา พุฒาภิวัตน์
9. รองศาสตราจารย์สุภาณี เวียงเลิศวิบูลย์
10. รองศาสตราจารย์ ดร.วรัญช์ เมื่อนะศรี
11. รองศาสตราจารย์วันวิมล เกษมรัตน์
12. รองศาสตราจารย์วันวิมล เกษมรัตน์

— ๓ —

รวมแบบผู้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การเรียนการสอน
ซึ่งรับผิดชอบสาขาวิชาในโครงการศึกษาค้นคว้างานวิจัยทางวิชาการและวิชาชีพ
วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2556 ณ ห้องประชุม 1607 ชั้น 6 อาคาร 6

1. คณะวิทยากร

1. ศาสตราจารย์สุชาติ ชื่นมณี
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ ดิเรกศิริ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.บุศดา พุฒศรี

2. ผู้เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน 26 คน

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 1 คน

1. รองศาสตราจารย์สุภาณี ดิเรกศิริ

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 7 คน

2. รองศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ น้อยพันธ์
3. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์
4. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์
5. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์
6. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์
7. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์
8. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 5 คน

9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรัญช์ เมื่อนะศรี
10. อาจารย์ ดร.สนใจ พุฒาภิวัตน์
11. อาจารย์สุภาณี เวียงเลิศวิบูลย์
12. อาจารย์ประจักษ์ น้อยพันธ์
13. อาจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์จำนวน 2 คน

14. รองศาสตราจารย์ ดร.บุศดา พุฒศรี
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันวิมล เกษมรัตน์

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ จำนวน 1 คน

16. อาจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ จำนวน 1 คน

17. รองศาสตราจารย์สุภาณี สุขชัยภักดิ์